

Смірнова Г.В.

здобувач ступеню доктора філософії за спеціальністю 051
«Економіка», ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет
економіки і торгівлі»

Костишина А.І.

асистент, ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет
економіки і торгівлі»

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДИСТРИБУЦІЇ НА ФАРМАЦЕВТИЧНОМУ РИНКУ УКРАЇНИ

Функціонування сучасного ринку фармацевтичних товарів, яке мало стабільне зростання упродовж останніх років, наразі уповільнюється, хоча лікарські засоби та інші фармацевтичні товари є в переліку найбільш затребуваних.

Головними чинниками, що спричиняють уповільнення подальших змін ринку фармацевтики в Україні, є:

- зменшення реального добробуту громадян;
- економічна криза через військове вторгнення в країну;
- підвищення цін на фармацевтичні препарати вітчизняних виробників та імпортерів ліків;
- поступове наближення до ліміту платоспроможного попиту населення.

Такі тенденції мають вплив на всі структурні елементи фармацевтичного ринку, які представлені на рис. 1.

Ланцюжок реалізації лікарських препаратів, як і більшості споживчих товарів, передбачає наступні ланки: виробник — дистриб'ютор — роздрібний продавець (аптека) або лікарня — споживач.

Головним завданням фармацевтичного дистриб'ютора є узгодження інтересів виробників, суб'єктів комерційного роздрібного сектора, медичних організацій і держави (рис. 2).

Якщо раніше можна було говорити про стабільність подальшого розвитку, то у сучасних умовах слід відзначити тенденції збереження обсягів продажу та забезпечення населення необхідними ліками та фармацевтичними товарами. Тому ми виділяємо наступні напрями розвитку фармацевтичного ринку в кризових умовах:

- забезпечення населення недороговартісними ліками, здебільшого вітчизняного виробництва;
- забезпечення життєво важливими препаратами, їх пропорційний регіональний розподіл;

- оптимальне ціноутворення, яке дає змогу отримувати прибуток, але не порушувати законодавство;
- оптимізація логістичних шляхів, вдосконалення доставки за он-лайн замовленнями;
- удосконалення управління персоналом з урахуванням кризових умов та неповної вимушеної зайнятості.

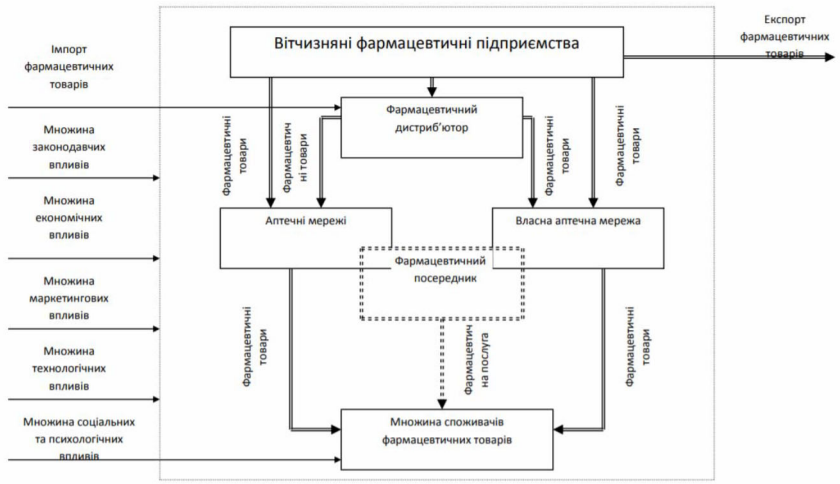

Рисунок 1. Структура фармацевтичного ринку України [1]

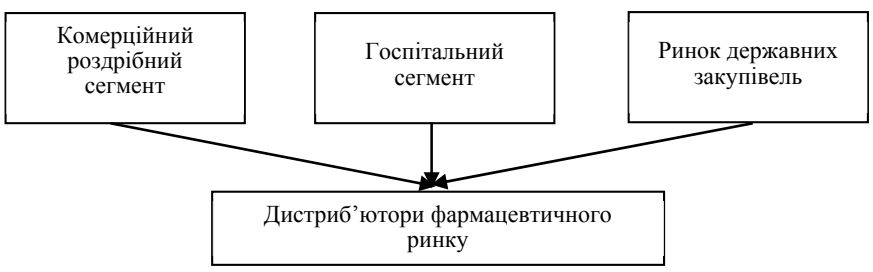

Рисунок 2. Взаємодія суб'єктів дистриб'юторів фармацевтичного ринку України

Запропоновані напрями не є вичерпними, можуть доповнюватися на вимогу часу, але спрямовані на стабілізацію функціонування фармацевтичного ринку України, оптимізацію товарообороту та забезпечення населення усіма необхідними ліками і препаратами.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Шабельник Т.В. «Моделі маркетинго-орієнтованого управління фармацевтичним підприємством». наук. Дисертація. Полтава: ПУЕТ, 2016. 28 с.

УДК 330.101.2:004(477)

Сновидович І.Г.

аспірантка ЛНУ ім. І. Франка

Юринець З.В.

д. е. н., професор ЛНУ ім. І. Франка

ЦИФРОВІ НАВИЧКИ ЯК ЧИННИК ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ

Світова ізоляція та пандемія, яка була викликана коронавірусною хворобою COVID-19 ще більше оголили та загострили питання щодо необхідності ефективного засвоєння та використання цифрових навичок. Адже, більшість світових країн запровадили карантинні обмеження, які замкнули у своїх домівках мільйони фахівців. Проте, робочий процес не зупинявся і більшість із них перейшли до дистанційної або ж віддаленої роботи. Така зміна робочого процесу не була настільки критичною для таких сфер, як ІТ, фінанси, аутсорсинг, маркетинг, освіта, оскільки вони вже давно працюють у змішаному форматі, а їх цифрові навички та компетентності добре напрацьовані. На сьогоднішній день засвоєння цифрових навичок це вже не вимога, а необхідність для людей, щоб якісно та ефективно реалізовувати свої права, обов'язки і потреби.

У 2018 році Європарламен і Рада ЄС схвалили оновлену Рамкову програму ключових компетентностей для навчання протягом життя. У цій програмі зазначено, що цифрова компетентність є одна із найважливіших компетенцій. Цифрова компетентність зазначається, як впевнене, критичне і відповідальне використання та взаємодія з цифровими технологіями для навчання, професійної діяльності (роботи) та участі у житті суспільства. Цифрова компетентність передбачає вміння використовувати цифрові технології для підтримки творчості, активного громадянства та соціальної інтеграції, співпраці з іншими людьми для досягнення особистих, соціальних або комерційних цілей [4].

В Україні на державному рівні також активно впроваджують процеси цифровізації. Так, 3 березня 2021 р. Кабінет Міністрів